

Pýtať sa ako sa máte, alebo aké problémy riešite?

Stanislav Hvozdič

Pán Rezačka prišiel s nápadom. Pri stretnutí sa nepýtať ako sa máte, alebo máš, ale aký problém riešiš? Sedeli s pánom Kopačkom na pive a pán Rezačka počúval námietky. Môžeš počuť jednu a tú istú odpoveď, na otázku aké problémy riešite? Akú?, opýtal sa pán Rezačka. No finančnú. Všetci ľudia majú finančné problémy. Čo potom urobíš? To by si mohol také otázky klásť ak by si bol nejaký milionár, čo milionár, miliardár. Bol by to dôvod ako pomáhať. Veď aj noviny písali, politici spomínali, že boháči sú skutočným darom pre spoločnosť. Iný návštevník pivárne od vedľajšieho stolu poznamenal, také otázky by ste si mohol dovoliť, ak by ste boli majiteľ stávkovej kancelárie. Keby ľudia nemali finančné problémy, lotérie by skrachovali. Veru, povedal hostinský šťastie a peniaze idú spolu. Videli ste už človeka, ktorý by povedal, nič nemám a taký som šťastný? Pán Rezačka nesúhlasil. Nie tak dávno sa zmánil jeden bohatý starý mládenec. Užíval si krás života, koľko krásnych starožitností mal doma. A koľko mladých dám sa o neho zaujímal a potom sa zmánil. Vraj preto, že tá posledná mladá dáma povedala, že už je nanič chlap. No prečo si ten zámožný starší pán nepovedal, som bohatý a preto šťastný? No veď práve to, vrátil sa pán Rezačka k svojmu nápadu. On sa zmánil. Možno deň predtým sa stretol s nejakým známym a ten sa opýtal ako sa má a on odpovedal, ďakujem dobre. A na druhý deň sa zmánil. Keby v spoločnosti bolo zaužívané pýtať sa aké problémy riešite, to by mohlo dopadnúť ináč. Povedal by, ale vieš, mám problémy s potenciou. Nevieš niečo na to? No a dostal by odporúčanie k sexuológovi a nebolo treba sa zmánil. No veď, chytil stranu pánu Rezačkovi ktosi, keby bol zvyk pýtať sa na problémy, aj tá mladá dáma sa ho mohla opýtať, aké problémy ťa trápia, k tomu sexuológovi mohli ísť obaja. A vôbec, zhrnul pán Rezačka, možno, že v jeho živote bol moment, kedy sa chcel oženiť, založiť si rodinu, ale žiaľ otázka, ako sa máte a odpoveď, dobre, mohli spôsobiť, že sa neoženil. Naopak, otázka aké problémy riešiš a odpoveď, ako si založiť rodinu, by predišla tomu tragickému koncu. No áno zapojil sa hostinský, ale ako dosiahnuť aby si ľudia prestali myslieť, že nemať problémy znamená šťastný život. Ktovie, poznamenal pán Kopačka, ako by to bolo s návštevnosťou tvojho pohostinstva ak by ľudia milovali problémy. Mýliš sa, ohradil sa hostinský, pohostinstvo je miesto, kde ľudia nastoľujú všetky možné problémy, aj veľké svetové a ako vášnivo diskutujú pri tom. Hm, poznamenal pán Kopačka, prečo potom ani jedno pohostinstvo sa nevolá Pohostinstvo U veľkého problému. Alebo taký pútač, naša ponuka problémov na dnešné posedenie, extrémizmus vo vašom okolí. Ale páni, ozval sa zase hostinský, veď to najčastejšia téma, ako počúvam hostí. Taká výmena koľajníc trate električiek v Košiciach, naraz a aj tam kde im zrejme nič nechýbalo, to ľudia diskutujú ako extrémizmus. S tým si EU dá rady, povedal pán Kopačka, dá peniaze a sformuluje také normy na koľajnice, že ich budú musieť meniť aj v Pikovláčikoch. To nepoznáte Brusel. Alebo minule tu bol jeden taxikár, vraj pred stanicou platia za jedenásť parkovacích miest ročne dvadsať jeden

tisíc euro. A že by to aj platili, keby to ostalo v meste. Videli by nejaký efekt, ale ono to vzala nejaká firma, na čo sa deliť s nejakou firmou? Áno ozval sa sused, ešte schránkovou. Nie je to extrémizmus, firma malá ako schránka a sejf na peniaze veľký ako autobus? No to je diskusia, tešil sa pán Rezačka, predstavte si, že by sme sa stretli každý by sa každého opýtal ako sa má a dostal by odpoveď ďakujem dobre. A mlčali by sme, pozerali do pohára s pivom. To by bolo ako za totality. A tak pekne diskutujeme. Pán Kopačka sa nedal, zoberte si takého Jánošíka, je známe, že pánom povedal, keď ste si ma uvarili tak si ma aj zjedzte. A to bol pod šibenicou. Inými slovami povedal, mám sa dobre, aj keď vám sa to nepáči. Všetko závisí aká si slobodná osobnosť. Jánošík náš vzor. Bohatým brať a chudobným dávať? No ale veď tu ktosi povedal, že boháči sú darom pre spoločnosť. Vymysli niečo lepšie. Ťažko vymyslieť, myslel pán Rezačka, mali sme už komunistickú revolúciu bohatým vzala, ale boli sme všetci nie veľmi majetní a čo horšie museli sme sedieť a hľadiť do pivného pohára a mlčať. Potom prišla tá nežná, bohatým dala a zase treba Jánošíka. A to aj preto, že sa ľudia nepýtajú aké problémy riešiš, ale ako sa máte, uzavrel pán Rezačka. Lenže, povedal hostinský, utierajúc umytý pohár na pivo, to by viedlo k takej slobode ľudí, že by sa to nedalo vydržať. Museli by sa vypisovať referendá, ako vo Švajčiarsku. Život ľudí by sa zlepšoval. Problémov ubúdalo. To by sa musela vymyslieť nejaká nová otázka uzavrel. Pán Rezačka pochválil hostinského, správne, tá otázky pri stretnutí by znela, čo robíš so svojim stále lepším a lepším životom? Alebo ako si zodpovedný za svoj lepší a lepší život? Zavládlo ticho. Na to ktosi povedal, tak pripime na zodpovednosť, už musím ísť domov. Vidíš povedal pán Rezačka, Kopačkovi, aký výsledok. Tak na zodpovednosť. Vypili svoje pivo a išli zodpovedne domov.